

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

37.

KURJER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 14-го Мая — 1846 — Wilno. WTOREK, 14-go Maja.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 7 Мая.

Придворныя Извѣстія.

Государь Императоръ Высочайше повелѣтъ соизволилъ: по случаю кончины Его Свѣтлости Принца Виктора Гессенъ-Филипсталь-Бархфельдскаго, положить при Высочайшемъ Дворѣ трауръ на четыре дня съ обыкновенными раздѣвленіями, начавъ оный съ 1-го сего Мая.

Высочайшею Грамотою отъ 7 Апрѣля, Членъ Совѣта о Военно-Учебныхъ Заведеніяхъ и Инспекторъ сихъ Заведеній, Генераль-Лейтенантъ *Годенъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Александра Невскаго.

— Высочайшими Грамотами, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена Св. Анны первой степени, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, въ званіи Каммергера, Московскій Гражданскій Губернаторъ *Капнистъ*, и Тайный Совѣтникъ Сенаторъ *Боровковъ*.

— Императорское Медицинское Общество въ Вильнѣ избрало въ свои члены здѣшняго врача, Доктора Медицины *Максимиліана Гейне*.

19 го ч. п. м. скончались въ С. Петербургѣ: Сенаторъ, Адмиралъ *Семонъ Аонасьевичъ Пустошкинъ*, и Гофмейстеръ Двора Его Императорскаго Величества Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ *Иванъ Степановичъ Лаваль*.

Варшава, 6 (18) Мая.

Его Величество Государь Императоръ изволилъ прибыть въ Варшаву, вчера въ шесть часовъ по полудни, въ вождѣльномъ здравіи, ко всеобщей радости жителей. Государь Императоръ изволилъ остановиться въ Лазенковскомъ дворцѣ, гдѣ ожидали Его Величество, Намѣстникъ Царства, Г-нъ Генераль-Фельдмаршалъ Князь Варшавскій и Генералы. Вечеромъ городъ былъ иллюминированъ.

Въ прошедшую Субботу, 27-го Апрѣля, въ одиннадцатъ часовъ утра, происходило, въ присутствіи

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 7 go Maja.

Nowiny Dworu.

Jego Cesarska Mość Najwyżej rozkazać raczył z okoliczności śmierci Xiążęcia Wiktora Hessen Filipstal-Barchfeld, przywdziać u Najwyższego Dworu żałobę na cztery dni ze zwykłym podziałem, zaczawszy od 1-go Maja.

Przez Najwyższy Dyplomata, z dnia 7-go Kwietnia Członek Rady Zakładów Wojskowo-Naukowych i Inspektor tych zakładów, Jeneral-Portucznik *Godein*, Najtąskawiej mianowany został Kawalerem Orderu Św. Alexandra Newskiego.

— Przez Najwyższe Dyplomata, Najtąskawiej mianowani zostali Kawalerami Orderu Św. Anny 1-jej klasy: Rzeczywisty Radzca Stanu, Szambelan, Gubernator Cywilny Moskiewski *Kapnist*, i Radzca Tajny, Senator *Borowkow*.

— CESARSKIE Medyczne Towarzystwo w Wilnie, obrało swoim członkiem tutejszego lekarza, Doktora Medycyny *Maxymiliana Heine*.

Dnia 19-go b. m. zakończyli w Petersburgu życie: Senator, Admirał *S. A. Pustoszkin*, i Mistrz Dworu Jego CESARSKIEJ Mości, Rzeczywisty Radzca Tajny, Jan *Lawał*.

Warszawa, 6 (18) maja.

Dnia wczorajszego, o godzinie 6-jej z południa, miasto nasze uszczęśliwione zostało przybyciem Jego Cesarskiej Mości, Ukochanego naszego Monarchy. Najtąskawiej PAN wysiąść raczył w Pałacu Łazienkowskim, gdzie oczekiwał na Niego J. C. Xiążę Warszawski, Jeneral-Feldmarszałek, Namiestnik Królestwa i wyżsi Jenerałowie. Wieczorem, całe miasto zostało oświecone.

Dnia onegdajszego, o godzinie 11-jej rano, w obec J. O. Xięcia Warszawskiego, Jenerał-Feldmarszałka, Na-

Его Свѣтлости Князя Намѣстника Царства, Генералитета и знатнѣйшихъ Гражданскихъ Чиновниковъ, освященіе новопостроенной Православной церкви при Лазенковскомъ дворцѣ. Священодѣйствіе совершилъ Высокопреосвященный Никаноръ, Архіепископъ Варшавскій и Новогоріевскій, и потомъ служилъ тутъ же обѣдно. Церковь освящена во имя Св. Александра Невскаго.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 10 Мая.

31-го Апрѣля, скончался здѣсь старѣйшій лѣтми, а можетъ быть и службою, изъ всѣхъ прусскихъ генераловъ, находящихся въ дѣйствительной службѣ, генераль-лейтенантъ Путткамеръ, на 92 году отъ роду.

Бреславъ, 9 Мая.

4-го с. м. препровождены изъ Неиссы, подъ конвоемъ, въ Козельскъ, мятежники Яковскій и Бенковскій.

Нейсе, 3 Мая.

Вчера, около полудня, бѣжали изъ здѣшней тюрьмы трое польскихъ мятежниковъ; но сегодня, утромъ, они приведены опять сюда, подъ конвоемъ гусаръ, и вскорѣ будутъ переданы Россійскому Правительству.

Кенигсбергъ, 3 Мая.

Въ здѣшнемъ городѣ производились недавно розысканія; вслѣдствіе коихъ арестованы нѣсколько человекъ, обвиняемыхъ въ послѣднихъ Познанскихъ происшествіяхъ.

А в с т р і я.

Вѣна, 3 Мая.

Эрцъ-Герцогъ Іоаннъ отправляется, по порученію Императора, въ Венецію, на встрѣчу Ея Величества Государыни Императрицы Всероссійской. Ея Императорское Величество прибудетъ въ сей городъ 8-го с. м. и изволитъ отправиться въ сопровожденіи Эрцъ-Герцога въ Зальцбургъ.

— Принцъ Петръ Ольденбургскій выѣдетъ изъ Вѣны, 5 Мая, и чрезъ Прагу и Дрезденъ, отправится въ Берлинъ.

— Князь Меттернихъ не выѣдетъ въ нынѣшнее лѣто изъ Вѣны, потому что присутствіе его необходимо при конференціяхъ о преобразованіи Галиціи.

Лембергъ, 30 Апрѣля.

Слѣдствіе по извѣстному государственному преступленію, продолжается и представляетъ уже удивительные результаты. Хотя теперь не время еще изъяснить мнѣніе наше о цѣли, средствахъ и обширности этого заговора, равно какъ и о самихъ заговорщикахъ, однако много отдѣльныхъ фактовъ явно изобличаютъ характеръ этого безразсуднаго предпріятія. Драма эта сыграна дворянствомъ, ихъ повѣренными, служителями, и нѣкоторыми приходскими и сельскими священниками, которые, будучи въ большой зависимости отъ помѣщиковъ, принуждены были, просьбами и угрозами, къ содѣйствію въ преступномъ замыслѣ. До сихъ поръ не открыто слѣдствіе евократическаго стремленія, какъ объ этомъ ложно утверждали; напротивъ, по дѣлу оказывается, что арестованные духовные были только второстепенными помощниками и орудіемъ, къ достиженію цѣли, вовсе чуждой дѣламъ церкви. Одинъ приходскій священникъ, коему приказано было объявить крестьянамъ объ освобожденіи ихъ отъ барщины и податей, просилъ при этомъ случаѣ, такъ какъ ему казалось, что десятинный сборъ будетъ отмѣненъ, чтобы они не допустили умереть съ голоду его и викарія. Подобные случаи вовсе не обличаютъ іерархической гордости, какъ многіе утверждали; напротивъ того, доказываютъ твердость духовныхъ понятій тамошнихъ священно-служителей.

WІАДОМОСЦИ ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 10 maja.

Dnia 31 kwietnia umarł tu najstarszy wiekiem, a może i służbą, ze wszystkich Generałów Prusskich w czynnej służbie zostających, Generał-Porucznik Puttkamer, od roku 1828 pierwszy Komendant tutejszego domu Inwalidów, w wieku lat 92.

Wrocław, 9 maja.

Dnia 4-go b. m. dostawiono z Neisse, pod eskortą ośmiu huzarów, do Kozielska, rokoszan Jankowskiego i Bienkowskiego.

Neisse, 3 maja.

Wczoraj przed południem zbiegło z tutejszego więzienia trzech polskich rokoszan. Dziś rano o godzinie 8-jej przyprowadził ich znowu oddział huzarów. W tych dniach wydani być mają władzom Cesarско-Rossyjskim.

Królewiec, 4 maja.

I w naszym mieście odbyły się niedawno znowu poszukiwania, w skutek których aresztowano kilka osób. Przewinienia ich ściągają się jeszcze do uśmierzonych w Poznańskim zaburzeń.

A u s t r y a.

Wiedeń, 3 maja.

J. C. Wysokość Arcy-Xiążę Jan, wyjeżdża z polecenia J. C. Mości, na przywitanie N. CESARZOWEJ Rossyjskiej do Wenecyi. N. PANI przybędzie tam 8-go wieczorem, a Arcy-Xiążę towarzyszyć Jej będzie do Salzburga.

— Xiążę Piotr Oldenburgski, opuścił Wiedeń 5-go maja i udaje się przez Pragę i Drezno do Berlina.

— Xiążę Metternich nie oddali się tego lata z Wiednia, ponieważ konferencye w przedmiocie reorganizacyi Królestwa Galicyi, wymagają jego ciągłej obecności.

Lwów, 30 kwietnia.

„Sledztwo kryminalne w sprawie wiadomej zbrodni stanu, postępuje swoim biegiem i zadziwiająco już wydało rezultata. Jakkolwiek dziś jeszcze nie czas po temu, aby wynurzyć dokładnie zdanie nasze o uczestnikach i obszerności, o celu i środkach tego spisku, wszelako już teraz nawet okazuje się wiele pojedynczych rysów, piętnujących wybitnie charakter tego szalonego przedsięwzięcia. Całą tę trajedyę odegrała szlachta wraz z swymi mandataryuszami, ofycjalistami i sługami, do którejto sfery wciągnięta została także pewna liczba plebanów i wikaryuszów, którzy zaletni w wysokim stopniu od właścicieli dóbr, przez naczelników i agentów tego poruszenia do usług zbrodniczych, częścią groźbami, częścią obietnicami nakłonieni lub zmuszeni zostali. Dotychczas nie wykryto najstarszego śladu dążności teokratycznej, jak to fałszywie utrzymywano. Owszem, z akt okazuje się, że więzieni duchowni byli tylko całkiem podrzędnymi narzędziami i pomocnikami do celów, niemających nic wspólnego z interesami kościelnymi. Jeden proboszcz, który z rozkazu dominium uprzedzić musiał poddanych o zniesieniu robocizny i podatków, dla przeciwnienia ich na stronę buntowników, korzystał zarazem z tej sposobności, prosząc chłopów: aby przecie, gdy zapewne i dziesięciny upadną, jemu i wikaryuszowi z głodu pomrzeć nie pozwolili. Podobne rzeczy nie tchną bynajmniej hierarchiczną dumą, jak to niektórzy utrzymywacby chcieli, i raczej objawiają potrzebę skutecznego wzmocnienia wyobrażeń kościelnych u tamecznego duchowieństwa.

Прочіе заговорщики, какъ видно изъ слѣдствія, въ нравственномъ отношеніи не слишкомъ были разборчивы, и тайное убійство почитали невинною и справедливою мѣрою. „Васъ, Г. Советникъ уголовного суда (сказалъ одинъ изъ допрашиваемыхъ слѣдователей) предположено было отравить ядомъ, который, неизвѣстное мнѣ лицо, должно было подать вамъ въ кофе.“ Тотъ же арестантъ показалъ, что другое лицо должно было исполнить обязанность палача въ отношеніи нѣкоторыхъ лицъ въ Тарновѣ.

Впрочемъ, не одни Нѣмцы должны были гибнуть среди общей рѣзни; каждый Полякъ нежелающій участвовать въ возстаніи, подвергался, какъ измѣнникъ, смертной казни. Къ вершительнымъ и робкимъ людямъ, приставлены были надзиратели, которые, не спускали съ глазъ порученныхъ ихъ наблюденію людей. Одинъ изъ задержанныхъ рассказываетъ, какъ во время нападенія на Тарновъ, онъ нарочно нѣсколько отсталъ отъ толпы, въ надеждѣ, что его захватятъ разбѣды. Такимъ образомъ, изъ числа многочисленнаго, спокойнаго и честнаго народонаселенія Галиціи, весьма малая часть отринутыхъ обществомъ ненавидимыхъ или презираемыхъ и побольшей части разоренныхъ дворянъ, полагали, что имъ легко будетъ насиліемъ возбудить народъ къ возстанію, если бы даже пришлось дѣйствовать одному на 500 чел.

Многіе изъ мечтателей, другъ друга оболщали касательно средствъ исполненія и отношеній къ народу, коимъ почитала себя эта малочисленная партія, отличающаяся отъ настоящихъ Поляковъ, если не породю, то несомнѣнно образомъ мыслей и видами. Попойки, продолжавшіяся въ послѣдніе мѣсяцы предъ возстаніемъ, не допустили мнимыхъ патриотовъ опомниться, а множество тайно ввезенныхъ возмутительныхъ сочиненій, которыя ходили по рукамъ, поддерживали заблужденіе. Случалось даже, что пріобрѣтшіе разглашать нелѣпныя вѣсти заговорщики, сами себя обманывали несбыточными слухами и воспламеняли пагубное свое изступленіе. Наконецъ они переселились въ міръ, вовсе чуждый міру вещественному. Каждый ручался за своихъ крестьянъ, утверждалъ, что на жизнь и смерть можетъ имъ вѣриться; утверждали, что даже войска ожидаютъ только удобнаго случая, чтобы принять участіе въ ихъ дѣлѣ; что мѣстное начальство, отчасти ни о чемъ не знаетъ, а отчасти дѣйствуетъ съ заговорщиками или лишено средствъ сопротивляться, а нѣкоторые безумцы утверждали, что даже и правительство не совсѣмъ будетъ недовольно этимъ возмущеніемъ. Всѣ почти убѣждали себя, что дѣло это не можетъ имѣть опасныхъ послѣдствій, и что нужно только начать, чтобы одержать побѣду, не обнажая даже оружія.

Легко понять, что прозаическая дѣйствительность, противопоставлявшая этимъ мечтателямъ въ лицѣ крестьянъ, которые съ презрѣніемъ отвергали обещанія этихъ вырожденцевъ, и оставались вѣроподданными Императора, — легко понять, что эта дѣйствительность, выльчила мечтателей отъ лихорадочнаго бреда.

Теперешнія клеветы и нареканія этой партіи не трудно растолковать, но трудно понять, что нѣкоторые журналы не перестаютъ ратоборствовать подъ этимъ знаменемъ, превозносить радикализмъ направленный противъ Нѣмцевъ, и ведутъ упорную борьбу противъ порядка и противъ правъ Австріи.

— Князь Карлъ Яблонскій, по поводу неурожаа, заплатилъ за крестьянъ Бурштинскаго своего имѣнія казенныя подати за три мѣсяца, составляющія до 600 гульдъ коновъ монетою. Благотворительный поступокъ сей, выше всякихъ похвалъ.

Санокъ, 3 Мая.

Политическія смятенія уже здѣсь прекратились, и спокойствіе восстановлено; крестьяне въ нѣкоторыхъ мѣстахъ не хотѣвшие было исполнять повинностей, опомнились наконецъ, и принялись за свои работы. При всемъ томъ видны еще слѣды происшедшихъ беспорядковъ: для уничтоженія оныхъ, нужно, конечно болѣе времени. Въ торговлѣ замѣтна какая-то нерѣшительность; цѣны хлѣба и горячаго вина попеременно то возвышаются, то понижаются. На страстной недѣлѣ, всѣ старались сбывать свои про-

Противно заш, моральне stanowisko wszystkich do planu rokoszu należących osób, okazuje, że skrytobójstwo uważane było przez nich za środek, którego słuszność i niewinność żadnej nie ulegały wątpliwości. „Pan, Mości Radzco kryminalny, (rzekł jeden z inkwirowanych do urzędniaka sądowego, inkwizycyą kierującego) miałeś być sprzątnięty ze świata trucizną, którą pewna niewiadoma mi osoba miała panu podać w kawie.“ Tenże więzien zeznał, że inny miał polecenie spełnić służbę kata na pewnej liczbie wskazanych w Tarnowie osób.

Ale nie tylko Niemcy zginąć mieli wśród ogólnej rzezi. Każdy także Polak, któryby się nie chciał przyłączyć do sprawy rokoszan, miał jako zdrajca śmiercią być zagrożony. Wahającym się i lęklwym umysłem, dodano formalnego dostrzegacza, który poruczonej swemu dozorowi osoby z oka nie spuszczał. Jeden z inkwizytów opisuje szczególowie, jak namyśliwszy się w czasie wyprawy na Tarnów, umyślnie cokolwiek oddalił się od tłumu, w nadziei, że przez patrol ujętym zostanie. Tym sposobem stosunkowo bardzo mało, od wielkiej, spokojnej, uczciwej massy ludu Galicyjskiego ściśle oddzielona i przez nią bądź znienawidzona, bądź wzgardzona, po-większej części na majątku zrujnowana fakeya szlachty, sądziła że potrafi, gdyby nawet do tego przyszło, jeden przeciwko 500, zmusić massę.

Jednakże wielu z nich ciągle łudzili siebie wzajemnie tak pod względem swych środków, jak i stanowiska do narodu, za który poczytywało się to szcuple stronnictwo, różniące się od istotnych Polaków może rasą, niezawodnie zaś sposobem myślenia i interessem. Pijatyki, trwające nieustannie w ciągu ostatnich miesięcy przed rokoszem, nie dozwoliły już umiemy patryotom upamiętać się, a nawał buntowniczych pism, potajemnie do kraju wprowadzonych, z rąk do rąk przechodząc, podwyższały odurzenie. Zdarzało się zwłaszcza przy kłamliwości, która w tej sferze drugą już stała się naturą, że uczestnicy tego spisku łudzili siebie najnieodrzeczniejszymi baśniami, i wzajemnie podniecali swój szaf w sposób dla nich samych najgubniejszy. Żyli oni już w końcu na świecie, który nie spólnego nie miał z rzeczywistym. I tak, każdy ręczył za swych poddanych, na których w życiu i śmierci stale liczyć może: twierdzili, że nawet wojsko Cesarskie czekać już miało na sposobną chwilę do oświadczenia się za ich sprawą: że władze częścią nie przeczuwają, częścią są w porozumieniu ze spiskowymi, lub wszelkich środków oporu pozbawione. Najnierozsądniejsi zapewniali, że nawet sam rząd nie będzie na ten rokosz niechętnie patrzeć. Wszyscy prawie wmawiali w siebie, że sprawa ta nie ma żadnego niebezpieczeństwa: że bunt potrzebuje się tylko okazać, aby, bez dobycia oręża, wszędzie odnieść zwycięstwo.

Że prozaiczna rzeczywistość, jaka wystąpiła naprzeciwko tym zagorzałym głowom w osobach chłopów, którzy wszelkie obietnice wyrodnej rzeszy z pogardą odrzucali, oświadczać stanowczo: że są dobrymi poddанными Cesarza; łatwo pojąć, że tarczywistość po takich marzeniach gorączkowych, działać musiała na te zagorzałe głowy, jak lodowa kąpiel.

Tegoczesne obelgi i pociski tego stronnictwa, miotane z tego względu, dadzą się łatwo wytłumaczyć. Trudniej atoli da się objaśnić to, że niektóre pisma niemieckie, nie przestają walczyć pod tą chorągwią, upiększać radykalizm przeciw Niemcom skierowany, i prowadzić ciągle zaciętą wojnę przeciw sprawie porządku i prawom Austriackim.

— Xiążę Karol Jabłonowski opłacił w terażniejszym szczególnie ciężkim przednówku, za wszystkich swoich poddanych dóbr klucza Bursztynskiego, z własnej kassy, tytułem darowizny, podatki skarbowe za cały kwartał, dochodzące summy 600 zr. m. k. Taki czyn mówi za sobą głośnięj, niż wszelkie słowa pochwały.

Sanock, 3 maja.

Zaburzenia polityczne już minęły, pokój całkiem jest przywrócony, chłopci którzy w niektórych okolicach nie chcieli wracać do swoich powinności, upamiętali się narreszcie i robią co do nich należy. Atoli ślady zaburzonego porządku dają się jeszcze we znaki, i dłuższy zapewne czas minie, nim nie jedna rana się zagoi. W handlu widzimy wahanie się, to na tę, to na ową stronę: zboże i wódka to spadały, to znowu szły w górę. Przed wielkim Piątkiem każdy chciał sprzedawać, ale nikt nie chciał kupować; gdy zaś wielki Piątek przeminął, stosunek ten zmienił się na

издевел, но не было покупателей, а по простетвию оной, дѣло пошло на оборотъ. Евреи мѣстами воспользовались этимъ положеніемъ дѣль.

Съ границъ Галиціи, 25 Апрѣля.

Изъ Тарнова пишутъ, что капраль Седлячъ явился къ начальнику сего округа для извѣщенія его, что всѣхъ крестьянъ, наковдившихся донинѣ про немъ, онъ отпустилъ, и они возвратились уже въ свои дома, чтобы снова прияться за обыкновенныя свои занятія, ибо порядокъ и спокойствіе повсюду уже возстановлены. Такъ какъ этотъ предводитель крестьянъ оставилъ Тарновъ въ совершенной свободѣ, и никто не думалъ о задержаніи его, то изъ этого видно, что всѣ слухи о его дѣйствіяхъ, враждебныхъ будто бы для правительства, преувеличены; напротивъ, цыфъ полагаютъ, что это онъ именно держалъ въ повиновеніи многочисленныя толпы крестьянъ, и удерживалъ отъ совершения еще болѣе ужасныхъ злодѣяній.

Франція.
Парижъ, 4 Мая

Бюджетная коммиссія палаты депутатовъ, представила свой докладъ, въ коемъ соглашается усилить бюджетъ министра иностранныхъ дѣль 104,000 фр. Сумма сія распределена слѣдующимъ образомъ: 60,000 на основаніе консульства перваго класса въ Калькуттѣ; 25,000 для консульства на Сандвичевыхъ островахъ; 10,000 добавочныхъ для консула въ Неаполѣ, коего жалованье будетъ увеличено до 90,000; 10,000 добавочныхъ для консула въ Христіаніи. Отказала впрочемъ въ 40,000 министру внутреннихъ дѣль, въ видѣ добавки къ пособію для театра Одеонъ. Этотъ театръ получаетъ отъ казны 60,000 фр., и не въ состояніи содержать себя, и потому коммиссія совѣтуетъ, чтобы палата не давала болѣе пособія.

— Ибрагимъ-паша, передъ посѣщеніемъ дома инвалидовъ, писалъ къ маршалу Удино, герцогу Реджіо, губернатору сего дома, извѣщая его, что онъ хочетъ начать обзоръ столицы посѣщеніемъ сего важнаго заведенія. Ибрагимъ-паша дѣйствительно явился въ домъ инвалидовъ, въ полномъ мундирѣ, гдѣ маршалъ ожидалъ уже его у главныхъ воротъ; всѣ живущіе тамъ инвалиды, числомъ 2,500 чел., были поставлены, въ мундирахъ и съ оружіемъ въ рукахъ, на большомъ дворѣ, рядами; восхищенный этимъ видомъ, Ибрагимъ-паша повторилъ нѣсколько разъ: „Этого для меня много! Я пришелъ посѣтить этихъ храбрыхъ и, по моему мнѣнію, дѣлаю этимъ честь самому себѣ.“ При гробѣ Наполеона онъ пробывъ нѣсколько времени, углубясь въ мысли; чѣмъ очень тронуть былъ сопровождавшій его ветеранъ Наполеоновой арміи, Солиманъ-паша, полковникъ Севъ, нѣкогда гусарскій капитанъ императорской гвардіи.

— Карета, въ которой Король, съ семействомъ своимъ, находился во время покушенія на жизнь Его Величества, привезена въ здѣшнюю столицу; она нужна для повѣрки по дѣлу Лекана. Назначены были опытные люди для осмотра, кои въ подробномъ отчетѣ дали свое мнѣніе на счетъ направленія выстрѣловъ. Они убѣдились, что одна изъ пуль прошла въ разстояніи нѣсколькихъ милосетровъ отъ головы Короля, и что выстрѣлъ былъ столь вѣренъ, что непременно попалъ бы, если бы пулкъ, въ который цѣлилъ стрѣлявшій, не поколебался отъ сотрясенія экипажа.

— Изъ Орана отъ 24 Апрѣля сообщаютъ: Всѣ доносенія, получаемыя изъ Деиры Абд-эль-Кадера, согласны въ томъ, что послѣднія неудачи Эмира, произвели тамъ большое волненіе. Эмиръ собственноручными письмами извѣстилъ начальниковъ о понесенныхъ имъ пораженіяхъ; просилъ ихъ вмѣстѣ о доставленіи ему подкрѣпленій, необходимо нужныхъ для того, чтобы выйти изъ настоящаго затруднительнаго положенія. — Прибывшіе сегодня изъ Орана молельщики изъ города Марокко, откуда вышли за двадцать предъ симъ дней, рассказываютъ, что они встрѣтили императорскаго сына въ головѣ многочисленной арміи. А въ тамошнемъ журналѣ, *Echo d'Oran*, сообщаютъ, что Мулей-Абдер-Раманъ, послѣ осмысленной болѣзни въ Мекинетѣ, совершенно выздоровѣлъ, и принялъ рѣшительныя мѣры противъ Абд-эль-Кадера, чтобы вытѣснить его изъ предѣловъ.

— Въ прошлую Субботу, 5 академіи института имѣли годичное свое засѣданіе, подъ предсѣдательствомъ Г. Дюнойе. Послѣ первой рѣчи, прочитанъ

пречиный. Ту и ѳвдце Зыдзи умieli korzystac z tego stanu rzeczy.

Z nad granicy Galicyi, 25 kwietnia.

Donoszą z Tarnowa, że kapral Sedlach stawil się przed Naczelnikiem tego cyrkulu dla oznajmienia mu, że wszystkich chłopów, którzy dotąd przy nim zostawali, odprawił, i że ci ostatni wrócili do domów dla oddania się na nowo swym zwykłym pracom, albowiem porządek i spokojność przywrócone zostały w całym kraju. Gdy ten wódz chłopów opuścił Tarnow w zupełnej swobodzie i nikt nie myślał o jego zatrzymaniu, pokazuje się zdąd, że wszystkie pogłoski o jego postępowaniu, nieprzyjawnem dla Rządu, są przesadzone; owszem dziś wnoszą, że on to trzymał na wodzy liczne bandy chłopów i powściągał ich od popędzania większych jeszcze bezprawii.

Франція.
Парижъ, 4 мая

Коммиссія бюджетова Избы Депутатовъ зложила свое справозданіе, въ которомъ згадае сія на помноженіе бюджета Министра справъ заграничныхъ о 104,000 фр. Summa ta rozdzielona jest następnymъ sposobem: 60,000 на utworzenie konsulatu pierwszjej klasy w Kalkucie; 25,000 dla konsulatu na wyspach Sandwichskich; 10,000 dodatku dla Posła w Neapolu, którego uposażenie ma być z 80,000 do 90,000 podniesione; 3,000 dodatku dla Konsula w Chrystyanii. Odmówila zaś 40,000 fr. Ministrowi справъ wewnętrznych, jako dodatku do udzielonego zasiłku teatrowi Odeon. Pomieniony teatr pobiera od Rządu 60,000 fr. i nie może się utrzymać, kommissya zatem radzi aby Izba nie dozwalała na nowy zasiłek.

— Ibrahim-Basza przed zwiedzeniem domu Inwalidów napisal własnoręczny list do Marszałka Oudinot, Xięcia Reggio, jako Gubernatora rzeczzonego domu, donosząc mu, że wycieczki swe po Paryżu chce zacząć od zwiedzenia tego ważnego zakładu. Jakoż przybywszy tam w paradnym mundurze, zastał Marszałka oczekującego nań przy bramie, tudzież uszykowanych na dziedzińcu pod bronią wszystkich Inwalidów w liczbie 2,500. i ujęty tém widocznie powtarzał po razy kilka: „To za wiele dla mnie! Przybyłem odwiedzić tych walecznych; sądzę, że sam sobie czynię przez to zaszczyt.“ Przy grobie Napoleona zatrzymał się długo zadumany, towarzysząc zaś mu weteran cesarskiej armii, Soliman-Basza (Półkownik Selves), niegdyś Kapitan huzarów w armii francuzkiej, nie mógł ukryć wzruszenia i żalu.

— Pojazd, w którym znajdowała się rodzina królewska w czasie zamachu w Fontainebleau, przyprawdzony został do Paryża jako *corpus delicti* w processie Lecconita. Wyznaczono biegłych, którzy w szczegółowym raporcie dali zdanie o kierunku strzałów. W miejscu które zajmował był Król, usiąść kazano człowiekowi jego wzrostu. Przekonano się, że jedna z kul przeszła tylko o kilka milosetrow od głowy Króla, i że strzał był tak wymierzony, że byłby niezawodnie trafił, gdyby punkt będący na celu nie był się zachwiał w skutku wstrząsnienia pojazdu.

— Z Oranu piszą pod d. 24 kwietnia: „Wszelkie nowiny, jakie tu nadchodzą z deiry Abd el-Kadera, donoszą, że ostatnie kłeski Emira sprawily tam wielkie wzburzenie. Sam Emir doniósł o doznanych kłeskach w liście do naczelników, w którym prosi ich o posilki, dla wyjścia z przykrego położenia, w jakim się teraz znajduje.“ — Przybyli dziś do Oranu pielgrzymi z miasta Marokko, które opuścili przed 20 dniami, opowiadają, że spotkali syna cesarskiego na czele znacznego wojska. W dzienniku zaś tamiecznym *Echo d'Oran* czytamy: „że Muley-Abder-Rhaman, po dwóch miesiącach choroby w Mequinez, powrócił całkiem do zdrowia, i postanowił przedsięwziąć krok stanowczy przeciw Abd-el-Kaderowi, aby się go pozbyć z swych granic.“

— W zesłą Sobotę, wszystkie pięć Akademii odbywały publiczne posiedzenie doroczne pod przewodnictwem P. Dunoyer, a to w celu rozstrzygnięcia konkursu do na-

докладъ о признаніи Вольневской преміи. Гр. Вольневъ установилъ медаль въ 1,200 фр. за лучшую сравнительную грамматику. Въ институтъ представлено было 10 сочиненій по сему предмету; премія назначена Д-ру А. I. Сюррену, члену С. Петербургской Императорской академіи, за написанную имъ „Осетинскую Грамматику.“

5 Мая.

Принцъ Жуэвильскій, третьяго дня, отправился въ Тулонъ.

— Ибрагимъ-паша присутствовалъ вчера на маневрахъ, происходившихъ въ Венсеннѣ, подъ начальствомъ привцевъ Немурскаго и Монпансье; число войскъ изъ разныхъ полковъ парижскаго гарнизона, простиралось до 15,000 чел. Вечеромъ былъ большой обѣдъ. Ибрагимъ-паша намѣренъ пробытъ въ Парижѣ до Юня. Онъ сдѣлалъ на здѣшнихъ фабрикахъ большіе заказы.

— Министръ публичныхъ работъ, Г. Дюмонъ, пожалованъ офицеромъ ордена Почетнаго Легиона.

— Въ представленномъ палатѣ депутатовъ бюджетъ на 1847 годъ, государственные расходы показаны въ 1,445,647,518 франковъ; а доходы составятъ 30 милліонами франковъ болѣе противъ текущаго года.

— Въ *Gazette du Midi* пишутъ, что въ Танжерѣ находится до 240 французскихъ плѣнныхъ, коихъ Бу-Гамедъ продалъ одному мароккскому начальнику, и кои доселѣ не могли быть освобождены французскимъ правительствомъ.

— На пароходахъ *Albatros* и *Cameleon*, отправлены въ Альжиръ свѣжія войска. На первый изъ пароходовъ посажено до 1,000 чел.

— Изъ статистическаго отчета въ *охотничьей газетѣ*, видно, что съ 1-го Января 1840 по 1-е Января 1846 года, въ казенныхъ лѣсахъ убили слишкомъ 154,000 штукъ хищныхъ звѣрей; въ томъ числѣ: 88 волковъ, болѣе 5,000 лисицъ, столько же дикихъ кошекъ, 18,000 бродячихъ собакъ, 17,000 воровъ, сорокъ и т. п.

— Снова въ Парижѣ былъ недавно случай, что мнимоумершаго, погруженнаго въ летаргическій сонъ, продавца перьевъ, хотѣли заживо похоронить; между тѣмъ какъ въ ту минуту, когда уже собирались заколачивать гробъ, одна изъ столярныхъ подмастерьевъ случайно дотронулася до руки покойника и, замѣтивъ, что она тепла, обратилъ на это вниманіе присутствовавшихъ. Тотчасъ отправили за врачами, кои, послѣ многихъ усилій и стараній успѣли мнимоумершему возвратитъ жизнь. Мнимоумершій три дня лежалъ въ летаргическомъ снѣ.

6 Мая.

— Вчера, въ день кончины Наполеона, совершена была панихида во многихъ церквахъ, и въ особенности въ церкви дома инвалидовъ.

— Здѣсь рассказываютъ, что генералъ Нарваэзъ, до выѣзда своего изъ Мадрита, получилъ отъ Королевы Христинны въ подарокъ милліонъ реаловъ, и что на дняхъ начали съ нимъ переговоры на счетъ его возвращенія въ Мадритъ. Нарваэзъ имѣетъ быть назначенъ генералъ-капитаномъ Галиціи, получить команду надъ всеми отправленными противъ инсургентовъ войсками, чтобы сильнымъ ударомъ подавить мятежъ. Такимъ образомъ одержавъ обѣду, совершить торжественный выѣздъ въ Мадритъ, и засимъ можетъ снова явиться во главѣ правленія. Уже, какъ утверждаютъ, онъ согласился на нѣкоторые пункты, только вознагражденіе за усмиреніе Галиціи представляетъ еще нѣкоторыя затрудненія, такъ какъ Нарваэзъ требуетъ за то весьма значительной суммы.

— Въ продолженіе 1845 года, въ большой гостиницѣ, на горѣ Св. Бернара, 16 630 путешественникамъ доставлены были убѣжище и пища.

7 Мая.

Въ *Gazette de France*, отъ 8 Мая, пишутъ: Его Императорское Высочество Великій Князь Константинъ Николаевичъ, прибывъ съ эскадрою своею въ Гибралтаръ, уведомилъ испанское правительство о намѣреніи своемъ посѣтитъ Кадикскую гавань. Испанское правительство поспѣшило отвѣчать, что Кадикскій портъ открытъ для Его Высочества.

— Изъ Америки получены извѣстія отъ 19 Апрѣля. Сенатъ Соединенныхъ Штатовъ принялъ предложеніе Г. Критендена, чтобы отказаться отъ полнаго овладѣ-

grody Hr. Volneja, który przeznaczył medal złoty, wartości 1,200 fr. za najlepszą grammatykę porównawczą. Z pomiędzy 10 dzieł tego rodzaju, nagroda przyznana została P. Sjogren, członkowi Cesarskiej Akademii Petersburskiej, za „Grammatykę Ossetyńską“ przez tegoż napisaną.

Dnia 5 maja.

Xiążę Joinville odjechał onegdaj do Tulonu.

— Ibrahim-Basza znajdował się wczoraj na wielkich ćwiczeniach wojska w Vincennes. Xiążęta Nemours i Montpensier odbywali przegląd 15,000 ludzi, należących do różnych półków załogi Paryżkiej. Wieczorem był wielki obiad. Ibrahim Basza zamierza bawić w Paryżu aż do miesiąca Czerwca. W znakomitszych rękodzielnictwach porobił liczne obstalunki.

— P. Damon, Minister robót publicznych, mianowany został wielkim oficerem legii honorowej.

— Ze złożonego w Izbie Deputowanych budżetu na rok 1847 wykazuje się, że wydatki mają wynosić 1,445,647,518 fr., dochód zaś spodziewany ma przynieść o 30 milionów fr. więcej jak w roku bieżącym.

— *Gazette du Midi* donosi, że w Tangerze ma się znajdować 240 jeńców francuzkich, sprzedanych przez Bu-Hemedi jednemu z naczelników Marokańskich, których jeszcze dotychczas rząd francuzki wyswobodzić nie zdołał.

— Parostaki: *Albatros* i *Cameleon* odwiozły z Tulonu do Algieru znaczny oddział wojska. Sam *Albatros* miał na swoim pokładzie 1,000 ludzi.

— Ze statystycznego wykazu w *gazecie łowieckiej*, okazuje się, że od 1 stycznia 1840 do końca roku 1845 ubito w lasach koronnych przeszło 154,000 szkodliwych zwierząt. Pomiedzy temi jest 88 wilków, przeszło 5,000 lisów, tyleż dzikich kotów, 18,000 blakających się psów, łasic, 17,000 kruków, srok i t. p.

— Znowu zdarzył się niedawno w Paryżu przypadek, że pozornie zmarłego, w letargu uspięnego fabrykanta piór, miano już żywym pogrzebać, gdy właśnie w chwili, kiedy już wieko zabijać miano, jeden z czeladników stolarskich przypadkiem dotknął się ręki zmarłego, a uczuwszy ją ciepłą i zpoconą, zwrócił na to uwagę obecnych. Natychmiast przywołano lekarzy, którym po wielu trudach i usiłowaniach powiodło się pozornie zmarłego do życia przeprowadzić. Okazało się z tego, że ów fabrykant blisko 3 dni leżał w letargu.

Dnia 6 maja.

— Wczoraj, jako w rocznicę zgonu Napoleona, odbywało się żałobne nabożeństwo w wielu kościołach, a mianowicie w kaplicy Inwalidów.

— Opowiadają tu, że Narvaez przed wyjazdem swoim z Madrytu otrzymał od Królowej Krystyny w podarunku milion realów, i że w tej chwili rozpocząć z nim miano układy względem powrotu jego do Madrytu. Narvaez ma być mianowanym Jeneralnym Kapitanem Galicyi i objąć dowództwo nad wszystkimi przeciwko powstańcom wysłanemi wojskami, aby silnym ciosem przytłumić od razu powstanie. Tym sposobem po otrzymaniu zwycięztwie odbyłby uroczysty wjazd do Madrytu, a następnie mógłby znowu stanąć na czele spraw publicznych. Już podobno zgodzono się na niektóre punkta, tylko wynagrodzenie za uspokojenie Galicyi stawiać ma jeszcze niejaki trudności, gdyż Narvaez ogromnego żąda za to honorarium.

— W roku 1845 w wielkiej gospodzie na górze św. Bernarda dano schronienie i posiłek 16,630 podróżnym.

Dnia 7 maja.

Gazete de France z d. 6-go maja donosi: J. C. W. Wielki Xiążę Konstantyn Nikolajewicz, przybywszy z swoją eskadram do Gibraltaru, w liście bardzo uprzejmym zawiadomił rząd Hiszpański, iż pragnąłby także zwiedzić port w Kadyxie. Rząd hiszpański pośpieszył natychmiast donieść J. C. Wysokości, że port rzeczony jest dla J. C. Wysokości otwartym.

— Nadeszły ważne z Ameryki wiadomości, z dnia 19-go kwietnia Senat Stanów Zjednoczonych przyjął wniosek P. Crittenden, aby wspólne posiadanie Oregonu było wy-

вія Орегономъ, съ тѣмъ однако же, чтобы вопросъ этотъ рѣшенъ былъ дружелюбно. Билль этотъ снова будетъ отосланъ на утвержденіе палаты депутатовъ, которая, вѣроятно, его отринетъ, по поводу присвоенаго мирнаго условія. Соединенные Штаты прервали свои сношенія съ Мексикою, и посланникъ Штатовъ, Г. Скайделъ, возвратился въ новый Орлеанъ.

— Маршалъ Бюжо намѣревается отказаться отъ должности алжирскаго губернатора и возвратиться во Францію для пользованія разстроеннаго здоровья. Въ такомъ случаѣ герцогъ Омальскій будетъ назначенъ Вице-Королемъ Альжири, а герцогъ Исли будетъ назначенъ начальствующимъ надъ укрѣпленіями Парижа, съ присвоенными этому званію правами и значительнымъ содержаніемъ.

— Въ Гаврѣ получены донесенія изъ Гаити отъ 19-го Марта. Президентъ Пьерро не отказался отъ управленія, но напротивъ рѣшился выждать прибытія мятежниковъ, не смотря на то, что онъ владелъ только Капъ-Гаитеномъ. Онъ велѣлъ этотъ городъ укрѣпить и поставить въ оборонительное положеніе, и, по видимому, надѣялся на успѣхъ. Вслѣдствіе сихъ обстоятельствъ, экспедиція противъ доминикской республики совершенно остановлена.

— Палата пировъ приняла значительнымъ большинствомъ проектъ закона о внутреннемъ судоустройствѣ и утвердила наборъ 80,000 чел. на 1846 годъ.

— Въ *Gazette des Tribunaux* пишутъ, что если не возникнетъ какого либо важнаго препятствія, то процессъ Леконта начнется 20 Мая Первому председателю, Г. Франкъ Каре, поручилъ канцлеръ составленіе доклада о произведеніи слѣдствій.

— Бывшій губернаторъ Остъ-Индіи, Сэръ Генри Поттинджеръ, прибылъ въ Парижъ.

А н г л і я

Лондонъ, 3 Мая.

На прошедшемъ засѣданіи палаты лордовъ, прочитанъ былъ во второй разъ билль, предложенный лордомъ канцлеромъ, отмѣняющій устарѣвшій уголовный законъ противъ иновѣрцевъ, то есть, католиковъ, протестантовъ или евреевъ.

— Такъ какъ третье чтеніе ирландскаго билля на прошедшемъ засѣданіи нижней палаты приведено уже наконецъ въ исполненіе, то и вѣтъ уже болѣе препятствія для успѣха хлѣбнаго билля. Послѣ завтра начнутся пренія по оному въ главномъ комитетѣ палаты, то есть послѣдуютъ пренія по предмету отдѣльныхъ статей; послѣ сего, докладъ главнаго комитета представленъ будетъ палатѣ; и если будетъ утверждено, то дозволено будетъ третье чтеніе билля.

— Правительство намѣревается внести проектъ въ нижнюю палату, о назначеніи пожизненнаго пенсіона, лордамъ Гардинджу и Гоу, по 5,000 фун. стер. Кроме того, Остъ-Индская компанія, назначила первому 5,000 фунт., а послѣднему 2,000 фунт. въ годъ. Значительнѣйшій въ Лондонѣ цехъ *Mercant Tailors*, избралъ лорда Гардинджа своимъ почетнымъ членомъ.

— Вчера происходило здѣсь весьма многочисленное собраніе, по случаю уничтоженія смертной казни; много также дамъ присутствовало на ономъ. Ораторы: президентъ Эвартъ, лордъ Нугентъ, Гг. Брйтъ, О'Коннелъ и Фоксъ говорили противъ смертной казни.

— Начальствующій надъ эволюціонною эскадрою, находящеюся въ Спитгедѣ, коммодоръ, сэръ Франсисъ Коллье, поднялъ вчера свой флагъ на ливійномъ кораблѣ Сень-Винцентъ. Эскадра сія вскорѣ выдѣтъ въ море.

— Изъ Бенгальскаго президентства приславо 2,000 фунт. стер. для бѣдствующихъ Ирландцевъ; вмѣстѣ съ тѣмъ сообщаютъ, что вскорѣ будутъ присланы и другія суммы.

4 Мая.

Дворъ выѣхалъ вчера въ Кларемонтъ.

— Въ частномъ письмѣ пишутъ, что извѣстіе помѣщенное въ журналѣ *Globe*, будто Королева Викторія отмѣнила намѣреніе посѣтить Короля французскаго, вовсе неосновательно, ибо до сихъ поръ никто изъ придворныхъ не получалъ по сему предмету никакого распоряженія.

повѣдзіане Англіи, зъ тымъ jednakże warunkiem, izby kwestya ta w przyjazny sposób załatwiona była. Bil ten będzie na nowo po sankcyą odesłany do Izby Reprezentantów. która go pewnie odrzuci, z powodu dołączonego doń warunku, teńnącego pokojem. Co się tyczy Meksyku, rząd Stanów-Zjednoczonych zerwał z nim zupełnie stosunki, Poseł bowiem tychże, P. Slidell, wrócił do Nowego Orleanu.

— Marszałek Bugeaud ma zamiar złożyć Gubernatorstwo Algierii i wrócić do Francji dla poratowania zdrowia. W takim razie Xiążę Aumale mianowany byłby Wice-Królem Algierii, a Xiążę Isly otrzymałby dowództwo Paryża i jego zamków, z pomnożeniem znacznej dochodami i władzą.

— Do Havru nadeszły wiadomości z Hajti do dnia 19 marca. Prezydent Pierrot nie abdykował był jeszcze naówczas, ale owszem oczekiwał spokojnie na zbliżenie się powstańców, chociaż władze jego ograniczała się tylko do Cap-Haitien. Kazał on to miasto oszańcować i postawić w stanie obronnym i zdawał się być pełnym ufności. Wyprawa przeciwko Dominikańskiej Rzeczypospolitej została śród tych okoliczności zupełnie zaniechana.

— Izba Parów przyjęła, znaczną większością, projekt do prawa o żegludze wewnętrznej, tudzież uchwaliła pobór do wojska 80,000 ludzi z roku 1846.

— *Gazette des Tribunaux* donosi, że jeżeli jaka ważna nie zajdzie przeszkoda, process zbrodniarza Lecomta rozpocznie się 20 go maja. Pierwszy Prezes, P. Franc-Carré, przeznaczony został przez Kanclerza do złożenia raportu z odbytego śledztwa.

— Sir Henryk Pottinger, były Gubernator Indji, przybył do Paryża.

А н г л і я.

Лондонъ, 3 мая.

На онегдѣjšемъ посидѣнii Изы Паровъ оцзытанъ засталъ по раз другіи билъ вниесіонъ прызъ Лорда Канцлерза, зносащы прызтарзале прыва карне прызевъ рѣзнювьеромъ, czy то Католікомъ, czy Протестантомъ луб Зыдомъ.

— Gdy piérwsze odczytanie билу Ирландзkiego на онегдѣjšемъ посидѣнii Изы Нишзѣй прызшло жуз наресzczе до skutku, usunięta прызъ то засталъ прызщкюда встрымујаца постѣп билу збожювюго. Јакожъ прызждие он жуз појутрзе под нарады Јенералнего Комитету Изы, то јест, настѣпаю розправы над поједыңчезми артыкулами; поczemъ, według звyczajnej kolei, sprawozdanie Јенералнего Комитету прызложено zostanie Избие, i јеслi зыска прызјечие, бил прызпусzczонъ бѣдзие до трзечiego оцзытания.

— Rząd zamierza wnieść projekt do Izby Niшzѣй, aby Lordom Hardinge i Gough wyznaczyła dożywotnie pensye po 5,000 fant. szter. Prócz tego spółka wschodnio-Indyjska zabezpieczyła piérwszemu rocznie 5,000, drugiemu zaś 2,000 fant. Cech Kupców Krawieckich, najznakomitszy w całym Londynie, obrat Lorda Hardinge swoim członkiem honorowym.

— Wczoraj odbyło się tu bardzo liczne zgromadzenie, dotyczące zniesienia kary śmierci. Wiele dam było na niem obecnych. Mówcy: Prezes Ewart, Lord Nugent, PP. Bright, O'Connell, Fox, mówili прызевъ карзе śmierci.

— Dowódzca eskadry ewolucyjnej, stojącej w Spithead, Komodor Sir Francis Collier, wywiesił wczoraj swoją flagę na okręcie liniowym *St. Vincent*. Eskadra pomieniona wyjdzie niebawem na morze.

— Z Prezydencyi Bengalskiej nadesłano 2,000 f szt. dla cierpiących nędzę Irlandczyków, doniesiono oraz, że niebawem i inne summy na ten cel przysłane będą.

Дня 4 мая.

Дворъ выѣхалъ вчоразъ до Claremont.

— Dowiadujemy się z listu prywatnego, że umieszczona przez dziennik *Globe* wiadomość, jakoby Królowa Wiktorya miała zmienić zamiar odwiedzenia w tym roku Króla Filipa, jest zupełnie bezzasadną, gdъ dotychczas żaden urzędnik dworu nie otrzymał w tym przedmiocie rozkazów.

— Въ Кронъ и Анкеръ-Тавернъ происходило, третьего дня, многочисленное собраніе друзей Ирландіи, для изъявленія своего неудовольствія противъ ирландскаго билля. Даниэль О Коннелъ произнесъ энергическую рѣчь, которая напомнила прежнія лѣта его, и въ которой примѣчательны слѣдующія слова: „Когда возгорится война съ Америкою или Франціею, Ирландія, естественно, будетъ на сторовѣ Англіи, если она дозволитъ, чтобы народъ ирланскій имѣлъ собственный свой парламентъ; въ противномъ случаѣ, горе ей!“ Вообще признано, что единственная мѣра для поддержанія Ирландіи заключается въ расторженіи союза, что положено усердно поддерживать.

— По послѣднимъ донесеніямъ изъ Ирландіи, въ разныхъ мѣстахъ Клерскаго графства, произошло нѣкоторое движеніе народа, которое однако вліяніемъ католическаго духовенства было укрощено безъ употребленія военной силы.

— Послѣднія донесенія изъ Индіи, простирающіяся по 4-е Апрѣля изъ Бомбей, и по 16-е Марта изъ Лагора сообщаютъ, что корпусъ англійской арміи въ 10,000 чел., подъ командою генерала Литтлера, вслѣдствіе личной просьбы матери Магараджи, пробудетъ 10 мѣсяцевъ въ столицѣ Лагора, на иждивеніи тамошняго правительства. Остъ-Индская компанія, кромѣ мирнаго трактата съ Лагоромъ, заключила также миръ съ Голабъ-Сингомъ, по условіямъ коего уступила ему за 800,000 фун. ст. страну лежащую на востокъ отъ Инда и на западъ отъ Равы. Голабъ Сингъ призналъ себя, сверхъ того данникомъ Англіи и обязался участвовать во всѣхъ ея экспедиціяхъ и ежегодно присылать въ дань одиннадцать кашемирскихъ козь и шесть лошаковъ.

5 Мая.

Статсъ-секретарь Ирландіи, лордъ Линкольнъ, избранъ въ Фалькиркѣ членомъ парламента, болыиномъ только 11 голосовъ.

— На дняхъ происходило годичное собраніе общества любителей изящныхъ искусствъ, подъ предѣтельствомъ герцога Кембриджскаго. Изъ представленнаго собранію отчета оказывается, что въ теченіе 1845 года, основный капиталъ общества составлялъ 16,500 фунтовъ стерлинговъ. Изъ этой суммы выдано 15 премій отъ 100 до 500 фун. ст.; эту послѣднюю получилъ Г. Селлоусъ за картину, изображающую событіе изъ англійской исторіи.

— Директоры британскаго музея подали правительству прошеніе объ оказаніи единственной во всей Англіи народной бібліотекѣ вспоможенія на пріобрѣтеніе сочиненій, отличающихся народностію. Первый министръ охотно согласился на эту просьбу и общалъ просить парламентъ назначить 10,000 фун. ст. Въ теченіе послѣднихъ двухъ лѣтъ отпущено уже было на этотъ предметъ 4,500 ф. ст.

— Сегодня графъ Рейноузъ и сэръ Робертъ Пиль предложили, первый въ верхней, а послѣдній въ нижней палатѣ, проектъ о наградахъ лордамъ Гардинжу и Гоу. Палаты согласились на предложеніе министра.

Испанія.

Мадридъ, 28 Апрѣля

Въ *Gaceta* напечатано официальное извѣстіе о побѣдѣ, одержанной генераломъ Кончею въ Саяго. Въ городѣ Корралъ, лежащемъ въ трехъ миляхъ отъ Корунны, учрежденъ военный судъ, который составить приговоръ надъ взятыми въ плѣнъ. Говорятъ, что правительство, пользуясь впечатлѣніемъ, произведеннымъ этою побѣдою, намѣрено немедленно созвать кортесы.

— Возстаніе въ Галиціи, не смотря на провозглашеніе инсургентами уложенія 1837 года и правъ Инфанта Донъ Генрика, есть движеніе чисто Эспартеристское. Генералъ Приарте, который долженъ былъ начальствовать надъ инсургентами въ качествѣ главнокомандующаго, но былъ съ самаго начала разбитъ подъ стѣнами Асторги, извѣстенъ по своей слѣпой преданности къ Эспартеро, и болыиная часть инсургентскихъ офицеровъ, взятыхъ въ плѣнъ, служила прежде въ полку Лучанскомъ, или въ привилегированномъ корпусѣ бывшаго Регента.

— В *Cron i Anker-Tav rne* odbyło się onegdaj-liczne zgromadzenie przyjaciół Irlandyi, dla wynurzenia swjej niechęci przeciwъ билowi ирландзkiemu. Daniel O'Connell miał energiczną mowę, która przypominała jego poprzednie lata, i w której uwagi godne są następujące słowa: „Gdy война z Ameryką lub Франціą wybuchnie, Irlandya będzie naturalnie za Anglią, jeżeli Anglia zezwoli, аżeby lud ирландзki miał swój własny Parlament; w razie przeciwnym, biada jej!“ W ogólności uznano, że jedyny środek podzwignienia Irlandyi jest zniesienie Unii, które z gorliwością popierać postanowiono.

— Według ostatnich doniesień z Irlandyi, w różnychъ miejscachъ hrabstwa Clare zaszły niejakiе poruszenia ludu, które wszakże, przez wpływъ католическаго duchowienstwa, poskromione zostały bezъ użycia wojska.

— Podługъ ostatnichъ wiadomości z Indyi, które dochodzą do d. 1 kwietnia z Bombaj, a do dnia 16 marca z Lahory, Korpusъ armii angielskiej z 10,000 ludzi złożony, pod dowództwemъ Jenerała Littler, w skutekъ wyraźnego dopraszania się matki Maharadży, pozostanie przez 10 miesięcy w stolicy Lahory i utrzymywany będzie kosztemъ rządu miejscowego. Próczъ трактату pokoju z Lahorą, Spółka Wschodnio-Indyjska, zawarła także przymierze z Goolab-Singiem, mocą которого, za summę 800,000 f. szt., odstąpiła mu kraje leżące na wschód Indu a na zachód Rawy. Goolab Singh uznal się próczъ tego holdownikiemъ Anglii, przyjmującъ obowiązекъ dzielenia jejъ wszystkichъ wojennychъ wypraw i przesyłania corocznie, na znakъ uległości, jedynastie kóz i sześćъ муловъ кашмирскихъ.

Дня 5 мая.

Lord Lincoln, sekretarzъ stanu dla Irlandyi, został obrany członkiemъ парламента w Falkirk, jednakże tylko większością jedenastu głosówъ.

— Towarzystwo przyjaciół sztукъ pięknychъ odbyło przedъ kilkа dniami, pod przewodnictwemъ Хіеца Cambridge, swoje doroczne posiedzenie. Ze złożonego sprawozdania okazuje się, że w ciągu roku 1845 summa zakładowa towarzystwa doszła do 16,500 f. szt. Z tѣj rozdano 15-cie nagród, od 100 do 500 f. szt.; najwyższą bowiem nagrodę 500 f. szt., otrzymałъ P. Sellous за obrazъ wypracowany z dziejówъ angielskichъ.

— Dyrektorowie muzeumъ bryтанського zanieśli prośbę do rządu o udzielenie wsparcia jedynей w Anglii bibliotece narodowej, na zakupywanie dziełъ noszącychъ cechę narodową. Sir Robert Peel przychyliłъ się do tego chętnie i przyrzekłъ wyednać w парламencie summę 10,000 фун. szt. W dwóchъ ostatnichъ latachъ парламентъ przeznaczyłъ na ten celъ 4,500 f. szt.

— W dniu dzisiejszymъ wnieśli: Hr. Rippon do Izby Wyższej a Sir Robert Peel do Niższej, projektъ wynagrodzenia Lordów Hardinge i Gough. Обѣ Izby oświadczyły się przychylnie за wnioskami Ministrówъ.

Испанія.

Мадридъ, 28 kwietnia

Gazeta doniosła urzędownie o zwycięztwie Jenerała Concha w Santiago odniesionémъ. W Corral, mieście odległemъ o trzy mile od Корунны, ustanowiono sądъ wojenny, który ma wyrzecъ o losie jeńcówъ. Mówią, że gabinetъ chceъ korzystać zъ wrażenia, jakie to zwycięztwo wywarło, zwola natychmiastъ Cortesy.

— Powстаніе w Galicyi, lubo udawało, że walczy за ustawę z roku 1837 i за Infanta Henryka, było jednakъ czysto Эспартеровскимъ poruszeniem. Jenerałъ Iriarte, który jako naczelny wódzъ miałъ dowodzić powstańcami ale zarazъ pod murami Асторги pobity został, znany jestъ tylko zъ swей слѣпей uległości dla Эспартерого, а zabrani do niewoli офицерowie powstańcówъ służyли dawniejъ po większej części w полку Лучана lub w uprzywileжowanychъ корпусachъ byłого Регента.

— Генераль-капитанъ Виллалонга вступилъ 26-го с. м. въ Луго. Этотъ городъ прежде всѣхъ поднялъ знамя возстанія. Генераль Виллалонга взялъ тамъ въ плѣнь 300 чел. инсургентовъ.

— Въ одной изъ французскихъ газетъ сообщаютъ, что Королева Христина намѣрена снова оставить Испанію и жить въ Парижѣ.

— Генераль Орабе отплылъ сегодня на Канарскіе острова.

30 Апрѣля.

Изъ Кадикса пишутъ, отъ 24 Апрѣля, слѣдующее: Императорско-Россійскій Консулъ сообщилъ вчера здѣшнему начальству, что по полученнымъ извѣстіямъ отъ Россійскаго адмирала на Средиземномъ морѣ, флотъ, на коемъ изволить находится Его Императорское Высочество Великій Князь Константинъ Николаевичъ, прибудетъ въ здѣшнюю гавань въ началѣ Мая. Извѣстно, что Его Императорское Высочество сохраняетъ инкогнито.

— Галиційское возстаніе совершенно уже подавлено. Города Виго, Понтеведро и Луго сдались и изъявили покорность войскамъ Королевы. Въ Корунѣ разстрѣляли 19 офицеровъ капитанскаго чина, прочихъ помиловали. Бригадиръ Солисъ, командиръ одной части инсургентовъ, и члены инсургентской юнты, отплыли въ Португалію или Гибралтаръ на военномъ бригѣ *Nervion*, присоединившемся къ возстанію. Въ Сан-яго генераль Конча долженъ былъ приступомъ брать всѣ дома, въ которыхъ защищались инсургенты; только тогда уже когда войска собралась произвести нападеніе на бывшій Бенедиктинскій монастырь, инсургенты сдались. Королева изъявила генералу Кончѣ совершенное свое удовольствіе. Королевскія войска лишились въ Сан-яго 30 человекъ убитыми и 100 ранеными.

— Изъ Валенсіи, Паленсіи, Валладоліда и прочихъ городовъ, снова удалили многихъ знатныхъ, подозрѣваемыхъ лицъ. Въ Фигуерасѣ многихъ арестовали.

ГРЕЦІЯ.

Афины, 5 Апрѣля.

Здѣсь получена нота лондонскаго кабинета, въ которой Лордъ Абердинъ грознымъ тономъ требуетъ уплаты Англій 750,000 драхмъ, назначенныхъ для удовлетворенія процентовъ и погашенія долга, котораго одна треть обезпечена ручательствомъ сей державы.

— Французскій контръ-адмиралъ Тюрпенъ, 25-го Марта отплылъ съ своимъ флотомъ изъ пирейской гавани; но за то третьяго дня прибылъ сюда изъ Мальты англійскій адмиралъ, на трехдальномъ 120 пушечномъ кораблѣ *Hibernia*, съ другимъ ливійнымъ кораблемъ и нѣсколькими меньшими судами; онъ ожидаетъ здѣсь прибытія всѣхъ англійскихъ военныхъ судовъ, долженствующихъ соединиться въ здѣшней гавани. Движеніе сіе имѣетъ связь съ полученною изъ Лондона нотою, относительно уплаты процентовъ.

— По бюджету на 1846 годъ показано 14,486,300 драхмъ дохода, т. е. 5,423,900 окладныхъ податей, и остальные съ различныхъ сборовъ, неокладныхъ взносов, доходовъ короны и съ церковныхъ имуществъ; расходы же составляютъ 14,786,546 драхмъ, изъ коихъ назначено на содержаніе двора миліонъ, на сенатъ и палату депутатовъ 429,700, на министерство иностранныхъ дѣлъ 449,250, на министерство юстиціи 841,530; внутреннихъ дѣлъ 2,311,210; просвѣщенія и духовныхъ дѣлъ 838,649; на военное министерство 4,385,000; на флотъ 1,167,601 и на министерство финансовъ 414,000 драхмъ. Остальныя же суммы будутъ употреблены, какъ говорятъ, на жалованье и уплату процентовъ займа.

— Jeneralny Kapitan Villalonga wkroczył d. 26 do Lugo, które to miasto piérwsze zatknęło chorągiew buntu. Jeneral Villalonga zabrał tam do niewoli 300 powstańców.

— Jedna z gazet francuzkich donosi, że Królowa Krystyna zamysła znowu opuścić Hiszpanią i osiąść w Paryżu.

— Jeneral Oribe odplynał dzisiaj na wyspy Kanaryjskie.

Dnia 30 kwietnia.

Piszą z Kadyxu pod dnim 24-m kwietnia: Konsul Cesarsko Rossyjski zawiadomił wczoraj władze miejscowe, że wedle otrzymanych od Admirała Cessarsko-Rossyjskiego na morzu Śródziemnem wiadomości, flota Cesarsko-Rossyjska, na której pokładzie znajduje się J. C. W. WIELKI Xiążę KONSTANTYN NIKOLAJEWICZ, zawinę do tutejszego portu około początku Maja. Wiadomo, że J. C. W. zachowuje incognito.

— Powstanie Galicyjskie zupełnie jest przytłumione. Miasta Vigo, Pontevedro i Lugo, kapitulowały i poddały się wojsku Królowej. W Coruna rozstrzelano 19 oficerów od stopnia Kapitana i wyżej, niższym zaś darowano życie. Brygadyer Solis, dowódzca jednej części powstańców, i członkowie junty powstańczej, odплыли do Portugalii lub do Gibraltaru na brygu wojennym *Nervion*, który się był przyłączył do powstania. W Santiago musiał Jeneral Concha zdobywać szturmem wszystkie domy, w których się powstańcy bronili; i dopiero gdy wojsko miało przypuścić szturm do byłego klasztoru Benedyktynów, poddali się na łaskę. Królowa oświadczyła Jeneralowi Concha zupełne zadowolenie swoje. Wojsko Królewskie utraciło w Santjago 30 ludzi w zabitych a 100 w rannych.

— Z Walencyi, Palencyi, Walladolidu i innych miast, wydalono znowu wiele znakomych osób, jako podejrzanych w Figueras liczne nastąpiły aresztowania.

ГРЕСУА.

Атены, 5 kwietnia.

Nadeszła tu nota gabinetu londyńskiego, w której Lord Aberdeen domaga się groźnym tonem zapłaenia Anglii 750,000 drachm, przeznaczonych na pokrycie procentów i amortyzacyą długu, przez toż mocarstwo w jednej trzeciej części zaręczanego.

— Francuzki Kontr-Admirał Turpin wypłynął d. 25 marca z flotą swoją z portu Pireus, ale natomiast angielski Admirał przybył tu onegdaj z Malty za trzypokładowym okrętem *Hibernia* o 120 działach, z drugim okrętem liniowym i kilku mniejszemi statkami, i oczekuje tu zebrańia się wszystkich angielskich okrętów wojennych, które mają rozkaz połączenia się w tutejszym porcie. Demonstracya ta ma mieć związek z otrzymaną z Londynu notą, dotyczącą wypłaty procentów.

— Budżet na rok 1846 zawiera sumę 14,486,300 drachm dochodu, to jest 5,423,900 podatku stałego, a resztę z wpływu z podatków niestałych, dochodów koronnych, rozmaitych poborów i dóbr kościelnych; wydatki zaś wynoszą 14,786,546 drachm, z tych, na listę cywilną przypada milion, na Senat i Izbę Deputowanych 429,700, na ministerstwo spraw zagranicznych 449,250, na ministerstwo sprawiedliwości 841,530, spraw wewnętrznych, 2,311,210, wyznań i oświecenia 838,649, wojny 4,385,000, marynarki 1,167,601 i skarbu 414,000 drachm. Reszta ma być użyta na pensye i spłaty procentów od długu.